

Več informacij o kongresu je na voljo v 20. številki e-novic Mednarodne geografske zveze, ki izhaja četrtletno in so na voljo na spletnih straneh Mednarodne geografske zveze: <http://igu-online.org/igu-e-newsletters/>.

Matej Gabrovec

Letna konferenca Kraljevega geografskega društva

London, Združeno kraljestvo, 30. 8.–2. 9. 2016

Britansko Kraljevo geografsko društvo (*Royal Geographical Society*) z londonske univerze *Imperial College* je v sodelovanju z Inštitutom britanskih geografov (*Institute of British Geographers*) tudi v letošnjem letu organiziralo tradicionalno letno geografsko konferenco. Štiridnevne konference v Londonu se je udeležilo okoli 2000 geografov s celega sveta. Letošnja tema konference »*nexus thinking*« je izpostavila izjemno pomembnost celovitega obravnavanja kompleksnih, interdisciplinarnih izzivov, ki presegajo sektorske in politične okvire.

Prvi dan je bil predvsem namenjen doktorskim študentom. Po uvodnih besedah organizatorjev konference je sledil pogovor s tremi mladimi doktorji, ki so delili svojo izkušnjo doktorskega študija in iskanja zaposlitve po doktoratu. Sledile so delavnice, na katerih smo udeleženci razmišljali o izzivih, s katerimi se doktorski študenti najpogosteje srečujemo – objavljane znanstvenih člankov, zaposlitev, usklajevanje raziskovalnih in obrazkovalnih dejavnosti in podobno.

V naslednjih treh dneh so se zvrstila številna zanimiva predavanja z izjemno širokega nabora področij geografije, s poudarkom na celovitem geografskem razmišljanju in povezovanju različnih znanstvenih disciplin. Izjemno raznolika predavanja so med drugim posegala na področja prometne geografije, geografije podeželja, urbane geografije, ekonomske geografije, geografskih informacijskih sistemov, historične geografije, participativnega planiranja, varstva okolja, podnebnih sprememb in številnih drugih. Na konferenci sem podpisana predstavila prispevek s področja konfliktov pri umeščanju prometnic v prostor na primeru Bleda in Škofljice.

Konferenca je uspešno združevala prijetno s koristnim. Kljub množici zanimivih predavanj smo imeli udeleženci med odmori dovolj priložnosti za prijetno druženje in izmenjavo izkušenj.

Več informacij o letošnji konferenci je dostopnih na spletnem naslovu: <http://www.rgs.org>, kjer sta že razpisana tudi termin in tema konference za prihodnje leto.

Maruša Goluža

Mednarodna konferenca Karpatsko-balkansko-dinarske geomorfološke komisije

Postojna, 13.–17. 9. 2016

Karpatsko-balkansko-dinarska geomorfološka komisija (*Carpatho-Balkan-Dinaric Geomorphological Commission* – CBDGC) je bila ustanovljena leta 1963, takrat pod imenom Karpatsko-balkanska geomorfološka komisija, kot nevladno, mednarodno, znanstveno, nepolitično in neprofitno združenje geomorfologov, ki raziskujejo v Srednji, Vzhodni in Jugovzhodni Evropi. Od ustanovitve, pa do političnih sprememb konec osemdesetih let preteklega stoletja, je združevala predvsem geomorfologe iz držav nekdanjega vzhodnega bloka.

Od leta 1963 se je zvrstilo dvanajst osrednjih konferenc združenja (Krakov-Bratislava leta 1963, Sofija leta 1966, Bukarešta leta 1970, Budimpešta leta 1975, Prešov leta 1982, Debrecen leta 1987, Băile Herculane-Orsova leta 1988, Bratislava leta 2003 (glej poročilo v Geografskem vestniku 75-2), Pécs leta 2007 (glej poročilo v Geografskem vestniku 79-2), Ostravice leta 2011 (glej poročilo v reviji Dela 36), Stará Lesná leta 2013 (glej poročilo v Geografskem vestniku 85-1)). Zadnje, dvanajsto srečanje je potekalo letos v Postojni (slika 1).

Karpatsko-balkanska-dinarska geomorfološka komisija ima svojo revijo *Studio Geomorphologico Carpatho-Balcanico* (<https://www.igipz.pan.pl/studia-geomorphologica-carpatho-balcanica-zbg.html>), ki jo od leta 1967 izdaja Poljska akademija znanosti. Revija bo letos izdala že svoj petdeseti letnik.

FRANJO DROLE

Slika 1: Konferenca je potekala v prostorih Inštituta za raziskovanje krasa ZRC SAZU.

MATIJA ZORN

Slika 2: Na Cerkniškem polju smo občudovali ponore.

MATIJA ZORN

Slika 3: Velika ledena jama v Paradani.

MATIJA ZORN

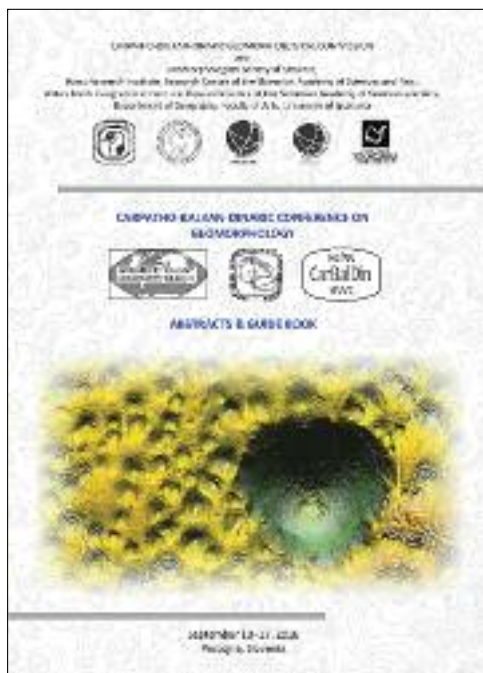

Slika 4: Uroš Stepišnik (od leve), Andrej Mihevc in Matej Blatnik pri razlagi kroženja zraka v kraškem masivu Trnovskega gozda.

Letošnje srečanje je organiziralo Geomorfološko društvo Slovenije (<http://www.geomorfolosko-drustvo.si/>), v sodelovanju z Inštitutom za raziskovanje krasa ZRC SAZU, Geografskim inštitutom Antona Melika ZRC SAZU in Oddelkom za geografijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani. Vodja organizacijskega odbora je bil Karel Natek (Oddelk za geografijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani). Prvič je konferenca združenja potekala na območju Dinarskega gorstva, ki je v nasprotju z ostalima območjema, ki sta v imenu komisije, močno zakraselo. Zato je bil tudi glavni namen konference predstaviti »klasični« dinarski kras.

Konferenca je trajala pet dni in je obsegala štiri vabljen predavanja, 21 predstavitev referatov udeležencev, razstavljenih pa je bilo tudi blizu dvajset posterjev. Organizirani sta bili dve popoldanski in dve celodnevni ekskurziji, udeleženci pa so si lahko brezplačno ogledali tudi Postojnsko jamo. Udeležencev konference je bilo 45 in so prišli iz enajstih držav. Največ je bilo Madžarov in to predstavnikov mlajše generacije. Nad udeležbo smo bili organizatorji razočarani, saj je bilo udeležencev precej manj kot na preteklih srečanjih; manjkala je tudi večina vodstva komisije (s predsednikom). Razočaranje je bilo toliko večje, ker je združenja samo želelo imeti konferenco v »novem« okolju.

Kot rečeno, je bila konferenca usmerjena v dinarski kras. Temu primerno so bila izbrana tudi vabljen predavanja in ekskurzije. Konferenco je z vabljenim predavanjem odprl Andrej Mihevc (Inštitut za raziskovanje krasa ZRC SAZU), ki je predaval o kraški geomorfologiji. Isti dan mu je sledila Nadja Zupan Hajna (Inštitut za raziskovanje krasa ZRC SAZU) z vabljenim predavanjem o jamskih sedimentih in geomorfološki evoluciji kraških območij v Sloveniji. O poledenitvi Dinarskega gorstva in posledično nastanku ledeniško-kraških oblik je v vabljenem predavanju tretji dan spregovoril Uroš Stepišnik (Oddelk za geografijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani), ki je kasneje na primeru Dinarskega gorstva predstavil še proglacialne kraške sisteme. V želji, da udeleženci ne bi dobili napačnega vtisa, to je, da poznamo v Slovenji le kraško geomorfologijo, sem podpisani (Geografski inštitut Antona Melika ZRC SAZU) drugi dan predstavil nekatere geomorfne procese v nekraških pokrajinah.

Slika 5: Opisi ekskurzij ter povzetki predavanj in posterjev so objavljeni v knjigi povzetkov, ki smo jo uredili Petra Gostinčar, Mitja Prelovšek (oba Inštitut za raziskovanje krasa ZRC SAZU) in Matija Zorn.

Tudi ekskurzije so poskrbele, da so udeleženci spoznali kar največ slovenskega »klasičnega« krasa. Prva popoldanska ekskurzija je bila na programu drugi dan ter je imela namen predstaviti morfologijo in hidrologijo kraških polj. Vodil jo je Andrej Mihevc, vodila pa je na Cerkniško polje (slika 2), v Rakov Škocjan in na Planinsko polje. Druga popoldanska ekskurzija je bila na programu tretji dan in je vodila na visoko kraško planoto Trnovskega gozda. Vodili smo jo Andrej Mihevc, Uroš Stepišnik in podpisani. Ekskurzijo smo začeli s problematiko zemeljskih plazov v Vipavski dolini (zemeljski plaz Stogovce) ter nadaljevali v Smrekovi dragi in Veliki ledeni jami v Paradani (slika 3) s problematiko permafrosta in zračne cirkulacije v kraškem masivu Trnovskega gozda (slika 4). Zadnja dva dneva sta bila namenjena celodnevni ekskurzijam. Prvo na Kras in kontaktni kras Matarskega podolja je vodil Andrej Mihevc. Poleg ogleda Škocjanskih jam, udornic in slepih dolin, je dan zaznamovalo neurje, saj je na območju Škocjanskih jam v le dveh urah padlo prek 100 mm padavin; v Hrpeljah je bila poplavljen osnovna šola, v Kozini pa knjižnica, odkrilo je tudi več streh. Čeprav smo se vse dni trudili razložiti, da na krasu ni površinskih voda, so te obilne padavine, pa čeprav le za kratek čas, pokazale nasprotno. Zadnji dan je bila na sporedu ekskurzija v Julijske Alpe, ki sva jo vodila Uroš Stepišnik in podpisani. Dan smo posvetili problematiki vetrne erozije v Vipavski dolini, ostankom poledenitve v Zgornjem Posočju in pobočnim procesom v Alpah (skalnim podorom ob potresu leta 1998 in drobirskemu toku v Logu pod Mangartom), nismo pa se mogli izogniti stoletnici prve svetovne vojne ter spremembam rabe tal in potresom v Zgornjem Posočju v 20. stoletju.

Med tujimi udeleženci smo lahko poslušali prispevke iz Makedonije, Združenih držav Amerike, Poljske, Češke, Bosne in Hercegovine, Romunije in Madžarske, še nekaj držav pa je bilo zastopanih med posterji. Nekaj je bilo krasoslovnih prispevkov in prispevkov povezanih s pobočnimi procesi, prevladovala pa je fluvialna geomorfologija; manjkala ni niti antopogeomorfologija.

Opisi ekskurzij kot vsi povzetki predavanj in posterjev so objavljeni v knjigi povzetkov (ISBN 978-961-254-932-9; slika 5). Naslednja konferenca združenja bo predvidoma organizirana čez tri leta na Univerzi v Szegedu na Madžarskem.

Matija Zorn

13. bienalni simpozij Geografski informacijski sistemi v Sloveniji

Ljubljana, 27. 9. 2016

Geografski inštitut Antona Melika Znanstvenoraziskovalnega centra Slovenske akademije znanosti in umetnosti je z Oddelkom za geografijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani, Zvezo geografov Slovenije in Zvezo geodetov Slovenije 27. septembra 2016 v Ljubljani 13. zapored organiziral bienalni simpozij Geografski informacijski sistemi v Sloveniji. Tokratni delavni naslov je bil *Digitalni podatki*. Namen simpozija je predvsem, da se srečajo raziskovalci, podjetniki, predavatelji, študenti in drugi strokovnjaki, ki pri svojem delu uporabljajo geografske informacijske sisteme, ter predstavijo nove metode, podatkovne zbirke in rezultate raziskav.

Zbrane so pred začetkom prve izmed dveh sekcij nagovorili pomočnica direktorja ZRC SAZU Jerneja Fridl, prodekan Filozofske fakultete Gregor Perko, predsednik Zveze geografov Slovenije Stanko Pelc ter predsednik Zveze geodetov Slovenije Blaž Mozetič.

Glavna letošnja tema so bili digitalni podatki, med njimi pa so bili najbolj izpostavljeni podatki laserskega skeniranja, ki so v zadnjem času na voljo za celotno Slovenijo in omogočajo natančne analize zgradb, reliefa, rastja in drugih pokrajinskih elementov.

V prvi sekciji, ki jo je vodila Mateja Breg Valjavec, so bila štiri predavanja. Miha Čekada in Petra Gostinčar sta predstavila uporabo podatkov laserskega skeniranja v jamarstvu, Benjamin Štular in Edisa Lozić sta predstavila njihovo uporabnost pri arheološki interpretaciji, Tomaž Šturm, Rok Pisek, Andrej Kobler, Jurij Beguš in Dragan Matijašič pa so predstavili, kako podatke laserskega skeniranja pri svojem delu uporabljajo na Zavodu za gozdove Slovenije. Zadnje predavanje v prvem delu je bilo namenjeno termičnemu snemanju Ljubljane s pomočjo satelitov, ki so ga pripravili Rok Cedilnik, Krištof Oštir in Žiga Kokalj.